

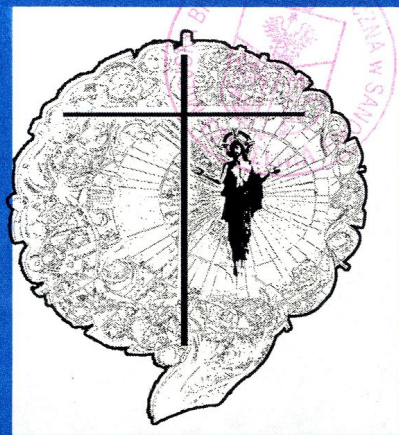
SANOK

CHRYSZTUSEM W ŻYCIU

MIESIĘCZNIK
PARAFII CHRYSZTUSA KRÓLA

ISSN 1734-1078

WYDAWNICTWO

Parafia Chrystusa Króla w Sanoku
ul. Jana Pawła II 55, tel. 013 4630594

konto parafialne:

85 1240 2340 1111 0000 3197 6091

Odpowiedzialni: ks. prob. Feliks Kwaśny,
ks. Krzysztof Hassinger

oraz Zespół Redakcyjny

druk z materiałów powierzonych

Drukarnia „Piast Kołodziej”,

Sanok, ul. Cegielniana 54,

tel. 013 46 324 94

Redakcja zastrzega sobie prawo
wyboru i adyustacji tekstów

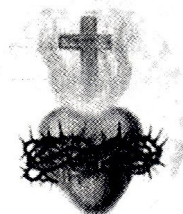
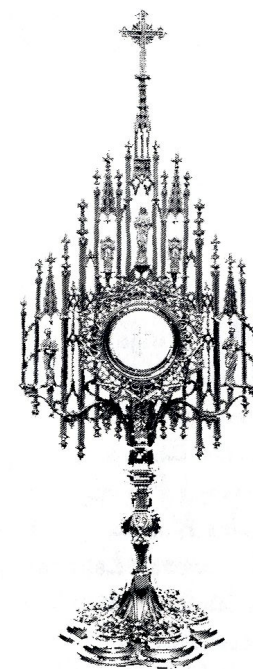
e-mail: gazet_chrkrol@tlen.pl

www.chrystuskrol.home.pl

MAJ		
4	niedziela	Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego <i>I Komunia św. w naszej parafii</i>
5	poniedziałek	Święto poświęcenia bazyliki archikatedralnej w Przemyślu. Obecna bazylika archikatedralna obrządku łacińskiego jest budowlą trzynawową o wystroju barokowym, zespolonym z gotyckim prezbiterium. Rozpoczęcie budowy pierwszej katedry przypadło w XV w. W czasie napadów Tatarów na miasto w 1495 roku wybuchł wielki pożar, który zniszczył świątynię. Na początku XVI w. podjęto prace remontowe. Z czasem katedrze nadano charakter obronny. Dopiero przemyski ordynariusz Aleksander Antoni Fredro (1724-1734) rozpoczął wielki remont. Kolejne przebudowy i remonty miały miejsce na przełomie XIX i XX w.
6	wtorek	Święto św. Filipa i Jakuba – Apostołów. <i>Filip pochodził z Betsaidy nad Jeziorem Galilejskim. Był uczniem Jana Chrzciciela. Powołany przez Jezusa został jednym z dwunastu Jego uczniów. Historyk Kościoła - Euzebiusz podaje, że św. Filip był w związku małżeńskim i miał dzieci. Autorzy piszą one o wędrówkach apostoelskich Filipa po krainie Partów i Helladzie, a wreszcie o jego męczeńskiej śmierci w Hierapolis. Filip miał apostołować również w Scytii - a więc w okolicach Donu i Dniepru. Byłby to więc pierwszy Apostoł Słowian. Potem miał przenieść się do Frygii (Mała Azja) i w jej stolicy, Hierapolis, ponieść męczeńską śmierć za panowania Domicjana (81-96) przez ukrzyżowanie, a potem ukamienowanie.</i> <i>Jakub, zwany Młodszym lub Mniejszym był bratem św. Judy Tadeusza, krewnym Jezusa. Pochodził z Nazaretu. Po zmartwychwstaniu Jezusa Jakub wyróżniał się wśród Apostołów jako przewodniczący gminy chrześcijańskiej w Jerozolimie. Jakub zostawił list do wiernych Kościoła narodowości żydowskiej. Za cesarza Nerona skazany na ukamienowanie.</i>
8	czwartek	Uroczystość św. Stanisława biskupa – Patrona Polski. <i>Stanisław urodził się w Szczepanowie prawdopodobnie około 1030 r. Studia swoje pierwsze odbył Stanisław zapewne w domu rodzinnym, potem być może w Tyńcu w klasztorze benedyktyńskim. Nie jest wykluczone, że dalsze studia odbywał zwyczajem ówczesnym gdzieś za granicą. Stanisław został wybrany w 1070 r. na biskupa krakowskiego. O samej działalności duszpasterskiej św. Stanisława wiemy niewiele. Dał się poznać jako pasterz gorliwy, ale i bezkompromisowy. Największą zasługą Stanisława było, że udał się do papieża Grzegorza VII wyjednać wskrzeszenie metropolii gnieźnieńskiej. W centrum zainteresowania kronikarzy znalazł się przede wszystkim fakt zatargu Stanisława z królem Bolesławem Śmiałym. Wincenty Kadłubek pisze, że te wyprawy wojenne powodem, że w kraju szerzył się rozbój i wiarołomstwo żon. Rycerze zaczęli go potajemnie opuszczać. Kiedy Bolesław wrócił do kraju, zaczął się okrutnie na nich mścić. Fakt targnięcia się na św. Stanisława w kościele, w czasie odprawiania Mszy świętej, świadczy najlepiej o tym, jak nieopanowany był jego tyrański charakter. 11 kwietnia 1079 roku udał się Bolesław na Skalkę i w czasie Mszy świętej zarąbał biskupa uderzeniem w głowę. Św. Stanisław jest głównym patronem Polski (obok NMP Królowej Polski, św. Wojciecha, biskupa i męczennika i św. Andrzeja Boboli).</i>
11	niedziela	Uroczystość Zesłania Ducha Świętego
12	poniedziałek	Święto NMP Matki Kościoła
14	środa	Święto św. Macieja – Apostoła. <i>Wybrany został przez Apostołów do ich grona na miejsce Judasza. Był pochodzenia żydowskiego. Według tradycji miał on głosić najpierw Ewangelię w Judei, potem w Etiopii, wreszcie w Kolchidzie, a więc w rubieżach Słowian. Miał jednak ponieść śmierć męczeńską w Jerozolimie, ukamienowany.</i>

Chcesz podyskutować na łamach naszej gazetki? ZAPRASZAMY!
najlepiej kontaktować się z nami w formie karteczek wrzucanych do skrzynki na gazety, bądź w formie mailowej na adres: gazet_chrkrol@tlen.pl

16	piątek	<p>Święto św. Andrzeja Boboli, kapłana – Patrona Polski. <i>Andrzej urodził się 30 listopada 1591 r. w Strachocinie. W wieku 20 lat wstąpił do jezuitów w Wilnie. W latach 1613-1616 studiował filozofię na Akademii Wileńskiej. Sprawował wiele funkcji administracyjnych i wychowawczych, zleconych przez zakon. Z relacji współczesnych wynika, że Andrzej był skłonny do gniewu i zapalczywości, do uporczywego w własnym zdaniu, niecierpliwym. Wytrwałą pracą nad sobą doszedł o. Andrzej do takiego stopnia doskonałości, że pod koniec życia powszechnie nazywano go świętym. Andrzej wyróżniał się żarliwością o zbawienie dusz. Za apostołstwo nazwano go apostołem Pińszczyzny i Polesia. Nawrócił wielu prawosławnych. Jego gorliwość, którą określa nadany mu przydomek „łowca dusz - duszochwał”, była powodem wrogości ortodoksów. W czasie wojen kozackich przerodziła się w nienawiść i miała tragiczny finał 16 maja 1657 r., kiedy to został okrutnie zamęczony przez kozaków. W 2002 roku św. Andrzej Bobola został ogłoszony w Warszawie drugorzędny patronem Polski.</i></p>
17	sobota	NABOŻEŃSTWO FATIMSKIE
18	niedziela	Uroczystość Trójcy Przenajświętszej
22	czwartek	<p>Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa Boże Ciało <i>(obowiązek uczestnictwa we Mszy św.)</i></p>
24	sobota	<p>Wspomnienie NMP Wspomożycielki Wiernych <i>7 października 1571 r. oręż chrześcijański odniósł decydujące zwycięstwo nad flotą turecką, która zagrażała bezpośrednio desantem Italii. Na pamiątkę tego zwycięstwa papież św. Pius V włączył do Litanii Loretańskiej nowe wezwanie „Wspomożenie wiernych, módl się za nami”. 12 września 1683 r. król Jan III Sobieski rozgromił pod Wiedniem Turków. Na podziękowanie Matce Bożej za to zwycięstwo, papież bł. Innocenty XI w roku 1684 zatwierdza bractwo Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych. Wreszcie w roku 1816 tytuł Matki Bożej Wspomożenia Wiernych wchodzi do liturgii Kościoła.</i></p>
26	poniedziałek	<p>Wspomnienie św. Filipa Nereusza – kapłana <i>Filip urodził się we Florencji 21 lipca 1515 r. W Rzymie rozpoczął studia filozofii i teologii. Prowadził życie modlitwy i umartwienia. Przyjął święcenia kapłańskie. W Rzymie dojrzało wielkie dzieło jego apostołskiego serca, Oratorium. Filip zaczął gromadzić kapłanów, zakonników, mieszczan, kupców, artystów. Wspólna modlitwa, spotkania i rozmowy osobiste, spowiedź, czytanie duchowe, konferencje i dyskusje na tematy aktualne, rekolekcje - to program tych spotkań. Oratorium było otwarte dla wszystkich ludzi dobrej woli. Za datę założenia oratorianów przyjmuje się rok 1565. Zmarł wyczerpany pracą 26 maja 1595 r.</i> <i>Dzień Matki</i></p>
29	czwartek	<p>Wspomnienie św. Urszuli Ledóchowskiej – dziewicy <i>Julia Maria urodziła się w wielodzietnej rodzinie 17 kwietnia 1865 r. koło Wiednia. Jako 21-letnia dziewczyna wstąpiła do klasztoru urszulanek w Krakowie. Z myślą o pracy apostołskiej w nowych warunkach - założyła zgromadzenie Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego, zwane urszulankami szarymi. Umarła 29 maja 1939 r. w Rzymie.</i></p>
30	piątek	<p>Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa <i>(nie obowiązuje post)</i></p>
31	sobota	<p>Święto Nawiedzenia NMP <i>Uroczystość tę wprowadził do zakonu franciszkańskiego św. Bonawentura w roku 1263. Kiedy zaś powstała wielka schizma na Zachodzie, wtedy święto to rozszerzył na cały Kościół papież Bonifacy IX w roku 1389, aby uprosić za przyczyną Maryi jedność w Kościele Chrystusowym. Wspominamy przede wszystkim spotkanie Mesjasza ze swoim poprzednikiem - Janem Chrzcicielem. Jest to także spotkanie dwóch matek – Maryi i św. Elżbiety.</i></p>

I KOMUNIA ŚWIĘTA DZIECI KLAS II

4. V. 2008 r.

Klasa 2a

1. Bobik Natalia
2. Bobko Kinga
3. Chomiszczyk Jan
4. Drwięga Michał
5. Fabian Elwira
6. Florczak Paweł
7. Ingłot Miłosz
8. Januszczak Łukasz
9. Kielar Gabriela
10. Kuzio Adrian
11. Lewicki Adam
12. Łach Oliwia
13. Majcher Kamil
14. Mańkowska Monika
15. Milczanowski Bartłomiej
16. Pogorzelec Błażej
17. Stefański Marcin
18. Stolarska Sandra
19. Śliwiak Gabriel
20. Wandrowska Diana
21. Warchoń Jakub
22. Winnicka Izabela
23. Zajdel Monika
24. Żuchowska Karolina

12. Olszowy Wiktor
13. Raczkowski Andrzej
14. Rygiel Anna
15. Solecki Norbert
16. Sakalski Orest
17. Szurlej Oliwia
18. Szвец Marcin
19. Worek Ireneusz
20. Woźniak Edyta
21. Ślis Marcin
22. Adamiak Angelica

Klasa 2c

1. Bartkowski Miłosz
2. Biliński Bartosz
3. Dymek Aleksandra
4. Fejkiel Karol
5. Gąsior Kacper
6. Głuszkiewicz Katarzyna
7. Habas Dominik
8. Jakiel Kacper
9. Kaczkowski Mateusz
10. Kita Klaudia
11. Kowalczyk Kinga
12. Kuźniak Oliwia
13. Kuźniak Michał
14. Mermer Monika
15. Nęcza Aleksandra
16. Orłowski Adam
17. Siemieńska Anna
18. Słowiak Maciej
19. Szczudlik Dominika
20. Ślusarczyk Jakub
21. Wojciechowski Kacper

Klasa 2d

1. Biłas Jakub
2. Bluj Maciej
3. Bolacka Oliwia
4. Bury Mateusz
5. Firosz Kacper
6. Herman Maciej
7. Jankowska Dagmara
8. Kiczorowski Kacper
9. Kucharz Łukasz
10. Kus Michał
11. Labusiewicz Kacper
12. Nikiel Anna
13. Nowacki Patryk
14. Osenkowska Julia
15. Poznański Konrad
16. Rabcicka Magdalena
17. Sadlik Szymon
18. Stabryła Karol
19. Stańczak Dawid
20. Wenc Aleksandra
21. Wojtuszczyńska Martyna
22. Nabłotny Piotr
23. Zimoń Daria
24. Złociński Mateusz
25. Hajduk Jakub

Klasa 2b

1. Adamiak Patryk
2. Fal Amadeusz
3. Husak Rafał
4. Kobak Emilia
5. Katuszna Magdalena
6. Latusek Daniel
7. Lewicka Pola
8. Łukasiewicz Emilia
9. Marzec Martyna
10. Mazur Daniel
11. Olejarczyk Krystian

po raz pierwszy w życiu uczestniczą

Ofiary Świętej

dnia

URZĘDOWE ODWIEDZINY

1. VI. 2008 R.

W prawie kanonicznym, w kanonie 396, paragraf 1 czytamy: „*Biskup obowiązany jest wizytować diecezję każdego roku, albo w całości, albo częściowo, tak jednak, by przynajmniej raz na pięć lat zwizytował całą diecezję. Obowiązek ten ma wypełnić osobiście lub przez biskupa pomocniczego.*” Natomiast w kanonie 386, paragraf 1 czytamy: „*Biskup diecezjalny ma obowiązek przedstawiać i wyjaśniać prawdy wiary, w które należy wierzyć i stosować w obyczajach, sam często przepowiadając*”.

Stosując się do tych wymogów Prawa Kanonicznego Biskup podejmuje odwiedziny w każdej parafii średnio raz na pięć lat. Jako Pasterz diecezji, powołany przez Chrystusa za pośrednictwem Kościoła, staje wśród wiernych powierzonych Jego opiece, aby nauczać, upominać i uświęcać udzielając sakramentów świętych.

Takie odwiedziny w naszej parafii już będą piątą raz.

- Pierwsza wizytacja kanoniczna, którą przeprowadził Ks. Biskup Tadeusz Błaszkiwicz, odbyła się 9. VI. 1985r. Przebiegała ona w niecodziennej scenerii, kiedy ołtarz do ofiary Mszy św. została ustawiony na nowej płycie budującego się kościoła.

- Druga wizytacja 25. XI. 1990 r., złączona z odpustem parafialnym, została przeprowadzona przez ks. Bpa Ignacego Tokarczuka. W czasie tej wizytacji został poświęcony nowy kościół, chociaż był jeszcze w stanie surowym, nie otynkowany, ale już od tej chwili służył jako nowa świątynia.

- Trzecia wizytacja odbyła się 5. X. 1996 r. Gościliśmy wówczas ks. Bpa Stefana Moskwę, który udzielił naszej młodzieży sakramentu bierzmowania.

- Czwarta wizytacja kanoniczna 15. V. 2002r. była przeprowadzona przez ks. Bpa Adama Szala.

- Rok obecny ma być czasem kolejnej, już piątej wizytacji kanonicznej w naszej parafii. Wizytację tę ma przeprowadzić ks. Arcybiskup, Metropolita Przemyski Józef Michalik. Będziemy gościć naszego Metropolitę już kolejny raz. Pierwszy raz był w naszej parafii w 1995r. Nasza świątynia była

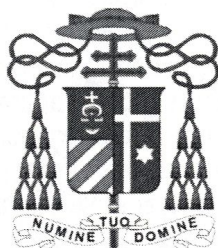
wówczas jeszcze bardzo uboga. Dopiero rozpoczęliśmy wystrój kościoła. Wiele razy nasz Arcypasterz przebywał w naszej parafii. Udzielał sakramentu bierzmowania, uczestniczył w naszych uroczystościach. Taką znaczącą i historyczną uroczystością była konsekracja kościoła w roku 2004, dokonana przez ks. Arcybiskupa.

Rok 2006 to srebrny jubileusz naszej parafii. Nie mógł się on odbyć bez naszego Metropolity. Świątowaliśmy radośnie dziękując Bogu za 25 lat istnienia parafii.

Kolejne uroczyste spotkanie z naszym Biskupem to dzień **1.VI.2008r.** To właśnie w tym dniu przybędzie do nas Metropolita Przemyski, aby spełnić obowiązek Prawa kanonicznego odwiedzenia wiernych powierzonych Jego opiece. Wspólna modlitwa, wspólne rozważanie prawd wiary, wspólne przypatrywanie się nieskończonej Miłości Boga ma nas uświęcić i umocnić w wierze. I taki jest cel tych odwiedzin.

Do tego dnia przygotujmy się modlitwą, dobrym życiem, aby Dobry Bóg, Chrystus Król, królował w każdej naszej rodzinie i w życiu każdego z nas, a Ks. Arcybiskupa, Metropolitę obdarzył łaskami mocy w przepowiadaniu prawd Bożych i zachęcaniu wierności Bogu i Kościołowi.

Ks. Proboszcz

**PROGRAM WIZYTACJI
KANONICZNEJ
KSIĘDZA ARCYBISKUPA
JÓZEFA MICHALIKA
Parafia Chrystusa Króla w Sanoku
01.06.2008 roku**

07.00 - powitanie Księdza Arcybiskupa w bramie
- *Po przyjściu do kościoła powitanie Księdza Arcybiskupa przez:*

- Dzieci
  - Dorosłych
  - Księdza Prałata
- po powitaniu Msza święta
**Słowo Boże przez całą dzień -
Ks. Arcybiskup Metropolita
Przemyski Józef Michalik**

08.30 - Msza Święta
10.00 - Msza Święta

11.30 - Msza Święta pod przewodnictwem Księdza Arcybiskupa z udziałem kapłanów dekanatu Sanok, połączona z udzieleniem Sakramentu Bierzmowania młodzieży klas III Gimnazjum

- Po pozdrowieniu Księdza Arcybiskupa powitanie przez:

- Młodzież bierzmowaną
- Prośba rodziców o udzielenie Sakramentu Bierzmowania ich dzieciom

- **Uroczystość Bierzmowania według ustalonego programu**

- *Po Komunii Świętej:*
- Podziękowanie młodzieży
- Podziękowanie rodziców
- Podziękowanie księdza Prałata

- *Po zakończeniu Mszy Świętej:*

- Wspólny obiad na plebanii
- Spotkania z księżmi
- Sprawdzanie kancelarii parafialnej i podpisanie ksiąg

15.00 - Nabożeństwo Czerwcowe i zmiana tajemnic różańcowych
- *Po nabożeństwie spotkanie z Księdzem Arcybiskupem wszystkich grup duszpasterskich działających w parafii.*

17.00 - Msza Święta.

*Pieśnią wesela witamy,
O Maryjo, miesiąc Twój!
My Ci z serca cześć składamy,
Ty nam otwórz łaski źródeł.
W tym miesiącu ziemia cała
Życiem, wonią, wdziękiem łśni.
Wszędzie Twoja dźwięczy chwata,
Gdy majowe płyną dni ...*

Jak Polska długa i szeroka wedle starej praocjów tradycji, odprawiamy, celebруемy i śpiewamy nabożeństwa majowe. Ileż w nich uroku, ciepła, wzruszenia i modlitewnego skupienia. Wierny polski lud spieszy do swych kościołów, bądź gromadzi się przy Krzyżach przydrożnych, przy figurach, grotach i kapliczkach maryjnych. Dźwięk majowych dzwonów niesie się po wiosennych, zielonych łąkach i ukwieconych polach, wszędzie słycać przejmujący i przepiękny śpiew: „Chwalcie łąki umajone, góry, doliny zielone ...”, chwalcie Boga za Maryję, za Matkę, która Polski jest Królową.

Chyba nigdzie na świecie nie ma tak pięknego maja, jak nasz „polski maj”!

O tym właśnie wyjątkowym, polskim maju napisał poeta, Kazimierz Laskowski:

*„Nie ma ładniej w żadnym kraju,
Jak w tej mojej wsi o maju,
(...),
Kiedy słonko przejdzie niebem,
Srebrna rosa świeci chlebem,
Kiedy się sadek stroi w wieńce,
Ponad strugą kwitną kaczęńce,
Pod oknami bzy ...
Nie ma ładniej w żadnym kraju,
Jak w tej mojej wsi o maju,
Jak w tej mojej wsi!
(...)
Nie ma nigdzie takich świątek*

*Wśród królowiąt, czy pamiątek,
Jako w naszej wsi!
Gdy maj stanie pod figurą,
Gdy oblegną ludzie chmurą,
Kiedy nasza pieśń przeleci:
Błogostawże Twoje dzieci
Panienczko, Ty!
Nie ma nigdzie takich świątek
Wśród królowiąt, czy pamiątek,
Jako w naszej wsi w maju,
Jako w naszej wsi!”*

Jakże piękna jest ta nasza polska maryjność, tak powszechna, cudowna i niezmiennie żywa, najpiękniejszy miesiąc maj, „miesiąc Maryi”, gdy przyroda już w pełni zbudziła się do życia, zazieleniła się wszystkimi odcieniami koloru nadziei i miłości.

Cóż za piękne i „magiczne słowo” – MAJ ... W Słowniku języka polskiego czytamy – „maić”, tzn.: przybierać, zdobić coś zielonymi gałązkami, liśćmi, kwiatami; możemy „maić” bramy, ściany naszych domów. Inne hasło w tym samym słowniku – „maik”, jest objaśniane jako stary, ludowy zwyczaj witania wiosny, polegający na obnoszeniu po wsiach przystrojonej zielonej gałązki albo drzewka i śpiewaniu tradycyjnych pieśni.

Nieprzypadkowo chyba w tych objaśnieniach pojawia się także słowo „ludowy”.

Polski kult maryjny wyrósł przecież z pobożności ludowej, wyrósł z bezgranicznego zawierzenia Matce Bożej, czczonej w niezliczonych wizerunkach słynącymi cudami w naszej Ojczyźnie i w tylu przydrożnych kapliczkach, jak nigdzie na świecie. Właśnie te przydrożne grotki, kapliczki i krzyże, na których także umieszcza się obrazek Matki Bożej, każdego roku, każdej wiosny zostają „umajone”, czyli udekorowane, upiększane i ozdabiane w tym pięknym i wyjątkowym miesiącu maryjnym, a gromadzący się przy nich polski lud śpiewa „Litanie Loretańskie”, śpiewa pieśni maryjne i Apele Jasnogórskie

Matka Najświętsza, zawsze wysłuchuje ufną modlitwę Swoich dzieci. Każdego roku, w miesiącu maju zbieramy się wokół grot, kapliczek i Krzyży przede wszystkim po to, aby wielbić Maryję – Matkę Bożą. Bogate w treść i przesłanie maryjne pieśni jakże pełne są radości, ciepła, miłości, nadziei i doskonale współbrzmiają z majową, wiosenną przyrodą, ze śpiewem ptaków i z rytmem naszych serc. W nas samych, w naszym wnętrzu „rodzi się”, dokonuje się jakies

wyjątkowe zespolenie tego, „co czuje i co żyje” w jeden wielki hymn uwielbienia.

Wszystko to dzieje się na wiosnę w przyrodzie, w przepięknym miesiącu maju, na naszej polskiej wsi, w naszej „polskiej zagrodzie”, gdzie, mówiąc słowami poety, śp. księdza Jana Twardowskiego; „Pan Bóg jest jak Pan Bóg, pewny i prawdziwy ...”.

Ktoś, kto modli się wraz z wiernym ludem przy przydrożnej kapliczce, ktoś kto przemierza wiejskie drogi, lasy i polne ścieżki, ktoś kto choć tylko przystanie na chwilę zamyślenia i zadumy, ten musi się przemienić i nawrócić, stanie się jak małe dziecko, jak „Boże dziecko” - czyste, dobre, szlachetne i pokorne ...

W tym pięknym miesiącu maju przychodzimy do Maryi, do naszej Matki i Królowej, tyleż mamy próśb, potrzeb i intencji; Ojczyzna ciągle w potrzebie, za Kościół trzeba nam się modlić, za Jego pasterzy, polska rodzina stoi „na rozdrożach”, nasza młodzież gdzieś się nam „pogubiła”, trzeba nam ładu, pojednania i porządku społecznego. Maryjo, Boża Rodzicielko, Polski Królowo weź w opiekę „polskie dzieci”, weź w opiekę „naród cały”. Za Juliuszem Słowackim odważnie wołajmy:

*„Słuchaj nas Matko Boża,
to ojców naszych śpiew,
wolności błyszczą zorza,
wolności bije dzwon, wolnego ludu
śpiew
zanieś przed Boga tron”.*

Niech się tak stanie ... !

KF

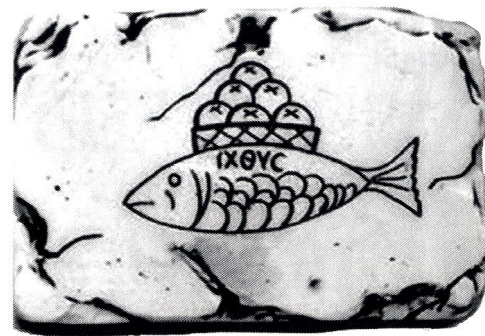
SYMBOLE

ich znaczenie

i przestanie

Kruk był w starożytności poświęcony bogom światłości: Apollinowi, Heliosowi i Mitrze. Dziwny może wydawać się związek tych czarnych jak węgiel ptaków z bogami światłości; istniał jednak mit, który mówił, że pierwotnie były one białe, a czarne stały się dopiero wtedy, gdy jeden z nich wyjawiał Apollinowi niewierność kochanki Koronis. Czerń kruków stała się przysłowiowa. Białe kruki są wielką rzadkością i występują na terenach północnych. Bystre zmysły, doskonały instynkt, pojętność, łatwość, z jaką się go oswaja, uczyniły zeń wysłannika bogów. Podszepcywał natchnieniu poetom, mędrcom i cza-

rownikom. W ogóle był ptakiem wróżebnym; z jego głosu, lotu i miejsca pobytu przepowiadano przyszłość. Kruki osiągają bardzo sędziwy wiek, mogą żyć nawet sto lat. Najchętniej odżywiają się mięsem, także padliną. Z tego właśnie powodu, że gromadnie zlatywały na pobojojwiska, kruk jest atrybutem germańskiego boga burzy i wojny, Wotana (Odyna). Pismo Święte po raz pierwszy mówi o kruku w opowieści o potopie. Zanim Noe po ustaniu ulewnych deszczy odważył się wyjść na zewnątrz, wysłał skrzydlatych wysłańców, którzy mieli mu przynieść wieści o stanie wód. Najpierw kruka. Noe czekał jednak na próżno na jego powrót; nie powrócił, gdyż wszędzie zalegające trupy dostarczyły mu wystarczająco dużo pożywienia. Nie odstraszyły go ani brudy, ani nieczystości, których sprawcą był potop, bo właśnie one są jego żywiołem. Mniemano także, że krucze

matki porzucają swoje potomstwo, kiedy nie mogą już wyżywić żarłocznych piskląt, albo wypędzają je przedwcześnie z gniazda. Wtedy są one pozostawione opatrności Bożej. W konsekwencji tego wszystkiego widziano w kruku symbol rozpusty, nieczystości, zatwardziałości serca i braku szacunku. W chrześcijaństwie wyobraża on pogan, odszczepieńców, głoszących błędną naukę.

IMIONA

zwykłe słowa

czy coś więcej

KAJETAN (7.VIII) Zdrobnienia i skróty: Kajetank, Tanek, Tanius W innych językach: łac. Caietanus wł. Gaetano, niem. Kajetan. Pochodzenie i znaczenie: łacińskie: Caietanus - pochodzący z miasta Kajety nad morzem Tyrreńskim, na północ od Neapolu. Charakterystyka osoby: Osoba z tym imieniem idzie przez życie zdecydowanie i zwycięsko. Jest człowiekiem ambitnym, zdecydowanym na wszelkie blaski i cienie, posiada krytyczny umysł. Hartuje się w działaniu, lubi być oryginalnym w swoim środowisku. Jest dość wszechstronnie przygotowanym do życia, potrafi zaradzić złu, nieznanemu praw rządzących światem. W konfliktach odgrywa często rolę mediatora. Jest elokwentny, inteligentny, potrafi bawić towarzystwo. Jednak dość łatwo ulega wpływom innych ludzi, którym daje nieraz posłuch. Popada w ten sposób w kłopoty i trudności towarzyskie. Lubi eksponowane towarzystwo, chce być zauważany, sili się na oryginalność, ładnie i modnie się ubiera. Nie dba o to, że na ubiorze i życie wydaje więcej niż posiada.

Nieraz zaniedbuje rodzinę.

KALIKST (14.VIII, 14.X) Forma żeńska: Kaliksta W innych językach: łac. Callistus, Callista Pochodzenie i znaczenie: greckie: kállistos - najpiękniejszy Charakterystyka osoby: Jest to osoba krytyczna, zmienna, łatwo wpadająca w gniew i bagatelizująca wszystko. Dynamiczna indywidualność o wielkiej inicjatywie.

kállimos - poetycka forma przymiotnika kalós - piękny; lub greckie: kálinos - drewniany

KAMIL (14.VII, 18.VII, 25.IX)

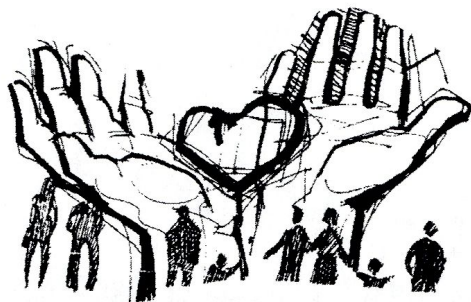
Zdrobnienia i skróty: Kamilek Forma żeńska: Kamila. Zdrobnienia i skróty: Kama. W innych językach: łac., ang. Camillus, niem. Kamillo, wł. Camillo. Pochodzenie i znaczenie: łacińskie: camillus - urodzony z wolnych rodziców, nienaganny obyczajów, także pomocnik przy wykonywaniu czynności kultowych (pomocnik kapłana); Charakterystyka osoby: Osoba o tym imieniu jest zagadkowa, interesująca i pociągająca innych. Potrafi swoją osobowością zauroczyć towarzystwo. Chętnie i wiele przebywa poza domem, umie znaleźć się w obcych środowiskach, szybko jedna sobie przyjaciół. Osoby te są gruntownie wykształcone, posiadają dar popularyzacji wiedzy, krytycznie odnoszą się do wszelkich pseudonaukowych doświadczeń. Są lubiani, ale i nienawidzeni, dla jednych do-

KALINA, KALLINA (11.VII)

Zdrobnienia i skróty: Kalinka W innych językach: ros. Kalina, Kalinka. Pochodzenie i znaczenie: greckie:

brzy, dla drugich źli. Nie przywiązują do życia rodzinnego.

Benedykt XVI - Papież młodych

Otwarty, serdeczny, ale i wymagający – taki jest Benedykt XVI wobec młodzieży. Czego oczekuje Papież od młodych katolików u progu czwartego roku swego pontyfikatu?

Kiedy 19 kwietnia 2005 roku papieżem został kard. Joseph Ratzinger, dotychczasowy prefekt Kongregacji Nauki Wiary, wielu komentatorów zastanawiało się, czy ten nieustępliwy obrońca doktryny, nazywany przez niektórych pancernym kardynałem, będzie potrafił nawiązać dobre relacje z młodzieżą, jak jego poprzednik Jan Paweł II. Po trzech latach pontyfikatu nie ma wątpliwości, że Benedykt XVI potrafi nie tylko nawiązać dialog, ale i skłonić tysiące młodych katolików do refleksji, zasłuchania w głos Kościoła, jak to miało miejsce w Kolonii, Krakowie czy Sao Paolo. Benedykt XVI przemawia inaczej niż Jan Paweł II, inaczej gestykułuje, inaczej intonuje, ale ta odmienność od swego poprzednika niczego mu nie ujmuje. To jest inny styl relacji, który młodzi szybko zrozumieli i przyjęli. Benedykt XVI udowodnił, że doskonale zna problemy i potrzeby młodych. Wie, jakie zagrożenia dla nich niesie współczesny świat; nazywa je wprost – to: konsumpcjonizm, materializm, nihilizm, relatywizm, sceptycyzm, laicyzacja. Pokazuje zarazem młodzieży, że nie musi iść ślepo drogą, którą wskazuje świat – drogą do nikąd, ale że jest droga, która prowadzi do autentycznego szczęścia. To szczęście ma imię i oblicze – jest nim Jezus Chrystus, ukryty w Eucharystii. Mówił o tym w Kolonii, zachęcając do adoracji Boga, do oddania Mu pokłonu, do modlitwy. Papież wie, że młodzi ludzie są zabiegani, zapracowani, że ich kalendarze wypełnione są po brzegi różnymi zajęciami, przedsięwzięciami, inicjatywami. Przypomina jednak, że musi się w nich znaleźć

Młodzież CHRYSTUSA KRÓLA

także czas dla Boga. On musi być na pierwszym miejscu, aby na swoim miejscu była cała reszta. Adoracja Boga oznacza otwarcie swojego życia na Jego działanie. Otwarcie się na Boga pociąga za sobą konieczność oparcia na Jego woli wszystkich pragnień, tęsknot, marzeń, ambicji i planów. Chrystus staje się wówczas fundamentem, na którym wznosi się gmach ludzkiego życia. Budowania na skale papież uczył młodzieży w Krakowie. Nie ukrywał wtedy, że życie chrześcijanina nie jest wolne od przeciwności. One się pojawiają, często zniechęca. Chrystus jest jednak gwarancją, że mimo burz życie nie legnie w gruzach, bo On jako solidny fundament je podtrzymuje.

Budować na Chrystusie trzeba już teraz, bowiem przyszłość zależy od tego, jak się przeżyje terażniejszość. Jak dobrze przeżyć „dziś”, by „jutro” było szczęśliwe? Najważniejszych wskazówek Papież udzielił w Sao Paolo. Mówił wówczas do młodych: „Bądźcie mężczyznami i kobietami wolnymi i odpowiedzialnymi; uczynicie z rodziny ośrodek promieniujący pokojem i radością; wspierajcie życie – od początku do jego naturalnego końca; opiekujcie się osobami w podeszłym wieku, gdyż zasługują one na szacunek i podziw za dobro, które uczynili”. Benedykt XVI apelował ponadto o szacunek wobec instytucji małżeństwa, sumienne i rzetelne wypełnianie swoich obowiązków w pracy, o uczciwość w stosunkach społecznych i zawodowych, o przestrzeganie prawa, o budowę społeczeństwa bardziej sprawiedliwego i solidarnego, zaangażowanie na rzecz sprawiedliwości społecznej i pokoju. Prosił też młodych, by nie bali się poświęcić swego życia Kościołowi w posłudze kapłańskiej czy różnych formach życia konsekrowanego.

Na barki młodych Papież składa jeszcze jedno ważne zadanie – głoszenie Dobrej Nowiny. „Także i dzisiaj potrzeba uczniów Chrystusa, którzy nie szczędziliby czasu i energii na służbę Ewangelii. Potrzeba młodych, którzy pozwolą płonąć w sobie miłości Bożej i hojnie odpowiedzą

na jej nalegający apel, tak jak uczyniło to wielu młodych błogosławionych i świętych z przeszłości i również z czasów nam bliższych” – pisze Benedykt XVI w Orędziu na XXIII Światowe Dni Młodzieży, które odbędą się w lipcu w Sydney. I dodaje odwagi, zapewniając, że każdemu świadkowi Chrystusa towarzyszy Duch Święty.

opracowano na podstawie
Wojciech Nowicki
Kościół liczy na młodzież

Nie bójcie się oddać waszego życia Chrystusowi – On nigdy nie zawodzi naszych oczekiwań, bo wie, co kryje się w naszym sercu. Gdy będziecie za Nim wiernie szli, nietrudno będzie znaleźć odpowiedź na pytania, rozbrzmiewające w waszej duszy: „Co mam robić? Jakie zadanie czeka mnie w życiu?” Kościół, który potrzebuje waszego zaangażowania, aby nieść zwłaszcza waszym rówieśnikom orędzie Ewangelii, wspiera was na drodze poznawania wiary i miłości do Boga i do braci. Społeczeństwo, w którym w tych naszych czasach dokonują się niezliczone przemiany, oczekuje waszego wkładu, by budować wspólnotę żyjącą mniej egoistycznie, a bardziej solidarnie, rzeczywiście kierującą się wielkimi ideałami sprawiedliwości, wolności i pokoju.

Taka jest wasza misja, drodzy młodzi przyjaciele! Pracujmy nad umacnianiem sprawiedliwości, pokoju, solidarności, prawdziwej wolności. Niech wam towarzyszy zmartwychwstały Chrystus, a wraz z Nim Maryja Dziewica, Jego i nasza Matka. Niech Matka Boża przez swój przykład i nieustanne wstawiennictwo wspiera was, abyście nie upadali na duchu w chwilach niepowodzeń i zawsze ufali Panu.

**Benedykt XVI
Pawia 21. 04. 2007 r.**

Witam Was Kochane Dzieci

Przyszedł najpiękniejszy miesiąc maj. Wszędzie go widać i słyszą. Pójdziecie na łąki, a pokłonią się wam trawy do stóp, uśmiechną słoneczne kwiaty, powitają zapachem zioła, usłyszycie piosenki skowronka, pracowitych pszczół i różnych owadów. Możecie spotkać kolorowe motyle, zamyślonego boćka na jednej nodze, żabki wskazujące do wody.... Wszędzie można zobaczyć zieloną, rozstępną radość i ruch.

Przez cały ten śliczny maj, ludzie będą przychodzili do Matki Bożej w kościele lub do kapliczek, aby śpiewać Litanię i inne pieśni Maryjne, prosząc Maryję o Jej

opiekę i wstawiennictwo.

Każda mama pragnie, aby w jej domu było bezpiecznie i dobrze. Wie także, że nie zawsze potrafi zastrzec rodzinę przed chorobą, przed smutkiem i różnymi kłopotami. Dlatego razem z tatusiem, już dawno – w pięknym dniu ślubu, zaprosili Maryję do swego mieszkania. Oddali Jej swój dom i rodzinę – może Tej Częstochowskiej z poranioną twarzą, by wśród was królowała; może usypiającej Dziecię Jezus, by wszystkie sny w waszym domu były spokojne; może pokazującej Niepokalane Serce, żeby o nikim nie zapomnieli; a może chroniącej małego Jezusa, któremu odpiął się sandalek i chce spać z nóżki, a choć czymś przestraszony, jest spokojny, bo swe rączki schował w Mamusinej dłoni. Ona czuwa, Ona broni, Ona pomoże. – Ten obraz przedstawia Matkę Bożą Nieustającej Pomocy, czyli taką, która bez przerwy pomaga, we wszystkich potrzebach. Mam nadzieję, że w te majowe dni, nie braknie dzieci, które będą chwalić Maryję, dziękować za opiekę i prosić o pomoc.

Pamiętajcie również, że w maju jest święto waszych mam – Dzień Matki.

Mama jest pięknym darem Bożym. Może więc w dniu Jej święta będziesz uczestniczyć we Mszy św. w Jej intencji, wieczorna modlitwa również będzie za Mamę, a nie zapomnij ująć Mamie choć troszkę pracy, aby Jej pomóc. Pamiętaj, że pomaganie jest znakiem miłości.

*Przyśnij mnie Mamusiu
Tak mocno do serduszka
Posłuchaj co Ci powiem
Cichutko do Twego uszka.*

*Powiem Ci tajemnicę,
Którą mi serce dyktuje,
Że ponad wszystko na świecie,
Ciebie Mamusiu miłuję.*

Wydarzyło się ..

2. kwiecień

Trzecia rocznica śmierci Ojca św. Jana Pawła II. Obchodziliśmy tę rocznicę w naszej parafii z modlitwą o rychłą beatyfikację Ojca św., wspominając Jego słowa do nas kierowane i wsłuchując się w atmosferę wspólnych z Nim kiedyś spotkań. Rozpoczęliśmy Mszę św. o godz. 18.00, po której trwaliśmy na modlitwie aż do godziny śmierci Ojca św., kiedy to zakończyliśmy nasze czuwanie odśpiewaniem „Barki”.

10. kwiecień

Kongregacja Rejonowa Kapłanów Archidiecezji Przemyskiej. Zgromadziło się stu kilkudziesięciu Kapłanów, by po modlitwie i adoracji, pod przewodnictwem naszych Ks. Biskupów pochylać się nad tożsamością Kapłana we współczesnym świecie i aktualnymi problemami duszpasterskimi.

4 maj

Dzisiaj w naszej parafii dzień I Komunii Św. dzieci klas drugich na Mszy św. o godz. 11.30. W następnym numerze zapraszamy do obejrzenia zdjęć z tego wydarzenia.

4 maj

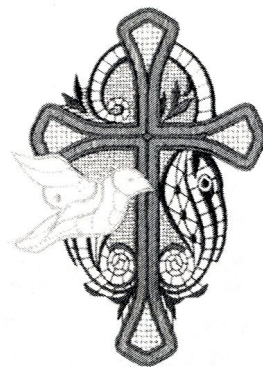
W Domaradzu dzisiaj mają miejsce święcenia diakonatu najstarszych alumnów naszego Seminarium. Wśród nich święcenia przyjmą również z rąk ks. bpa Mariana Rojka dwaj nasi Parafianie: Alumn Tomasz Hałas i Alumn Damian Napieracz. Polecajmy ich Panu Bogu w naszych modlitwach, wyprasząc potrzebne łaski na drodze kapłańskiej.

W MINIONYM MIESIĄCU

przyjęli sakrament Chrztu świętego:

Bednarczyk Milena
 Duduś Oliwia
 Futyma Wiktoria
 Kukła Milena
 Kus Maksymilian
 Niemczyk Zofia
 Nycz Robert
 Pawlecki Adrian
 Romanek Szymon
 Sawczak Nina
 Wanielista Wiktoria

*„Postępujcie zawsze jak dzieci światłości
 i trwajcie w wierze”*

stanęli na ślubnym kobiercu:

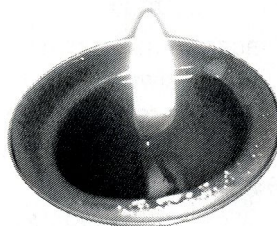
Oblawski Paweł i Skrzypka Bożena
 Ryczaj Piotr i Charzewska Magdalena

*„Prośmy Ducha Świętego, aby uświęcił ten
 związek i dał małżonkom łaskę wytrwania”*

odeszli do wieczności:

Orliński Józef
 Pater Olga
 Siwiec Henryk
 Skiba Janina

*„Dobry Jezu, a nasz Panie,
 daj im wieczne spoczywanie. Amen.”*

PORADNIA PARAFIALNA

Masz problem, chcesz porozmawiać, przyjdź!

Porady udzielane są w środy po wieczornej Mszy św.

w bibliotece parafialnej:

pierwsza środa – pedagog, druga środa – psycholog

trzecia środa – nauczyciel- wychowawca, czwarta środa - kapłan

Porady udzielane są bezpłatnie!

NIEODPŁATNE KOREPETYCJE Z MATEMATYKI DLA UCZNIÓW

Każdy wtorek godz. 16.30 w sali w dolnym kościele.

Uczniów gimnazjum i szkół średnich zaprasza

Katolickie Stowarzyszenie Wychowawców.

BIBLIOTEKA PARAFIALNA

**ZAPRASZAMY poniedziałki i środy po wieczornej Mszy św.
 w czasie wakacji tylko w środy**

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna:

wtorek, czwartek, sobota

17⁰⁰ - 18⁰⁰

z wyjątkiem uroczystości i świąt
 (0-13) 463 05 94

GODZINY MSZY ŚWIĘTYCH

dni powszednie	niedziele
6 ³⁰	7 ⁰⁰
7 ⁰⁰	8 ³⁰
18 ⁰⁰	10 ⁰⁰
	11 ³⁰
	17 ⁰⁰

**W okresie wakacji niedzielna
 wieczorna Msza św. jest
 odprawiana o godz. 19⁰⁰**

Dokumenty potrzebne do udzielenia:

sakramentu chrztu świętego:

*(udzielany w miesiącu: pierwsza so-
 бота g.18 i trzecia niedziela g.11.30)*

- dane personalne rodziców dziecka
- data ślubu rodziców dziecka
- akt urodzenia dziecka z Urzędu Stanu Cywilnego

- zaświadczenie dla chrzestnych z parafii ich zamieszkania

sakramentu małżeństwa:

*(minimum trzy miesiące przed plano-
 wanyim ślubem należy zgłosić się do
 kancelarii parafialnej)*

- dowody osobiste
- bieżące świadectwa chrztu świętego i bierzmowania

- świadectwa ukończenia kursu przedmałżeńskiego

- świadectwa odbytych spotkań w poradni przedmałżeńskiej

(w Sanoku funkcjonuje przy kościele OO. Franciszkanów - spotkania w pierwszy poniedziałek miesiąca o godz. 17⁰⁰)

- do wglądu świadectwa ukończenia katechizacji w zakresie szkoły podstawowej, gimnazjum i średniej

- zaświadczenie do małżeństwa konkordatowego z USC (ważne 3 mies.)

pogrzebu:

- akt zgonu z USC

**Do udzielenia chrztu, ślubu
 i pogrzebu poza własną parafią
 potrzebna jest pisemna zgoda
 swojego duszpasterza.**

Z intencji mszalnych i modlitwy powszechnej.

- O szczęśliwy lot prosi Helena i Ewa Latawiec
- O dar potomstwa dla Zbigniewa i Henryka
- O szczęśliwą śmierć dla całej rodziny Łodzińskich
- W intencji osób, które podjęły duchową aborcję
- Przebłagalna za grzechy Adama i Ewy z rodziną
- Módlmy się za siostry dominikanki misjonarki Jezusa i Maryi o liczne powołania zakonne i kapłańskie.
- Módlmy się o mądrość dla polityków.
- U Boga wszystko jest możliwe...

Z ogłoszeń duszpasterskich

- Tak mi się zdaje, że my kiedyś bekniemy za ten handel na tym sądzie. (komentarz do ogłoszenia reklamującego sprzedaż po Mszy św. niedzielnej książek i czasopism)

Z prób scholi dominikańskiej

- A teraz bardzo was proszę, żebyście skontrolowali wielkość rozwarcia. (chodzi o otwarcie ust)
- Ci panowie, co nie są w stanie, to niech się nie męczą. (do tenorów)
- Panowie, proszę pamiętać, że panie mają być zawsze na górze.
- Panowie i tenory idą do kapitułarza. Panie śpiewają, a alty, tenory i basy mruczą.
- I pamiętajmy też o tym, żebyśmy się nawzajem za siebie modlili. Dzisiejsza Ewangelia mówi o miłości nieprzyjaciół, więc módlmy się za siebie. (na zakończenie próby)

List do syna

Pisze do Ciebie tych kilka linijek żebyś wiedział, że do Ciebie pisze. Więc, jeżeli otrzymasz ten list to znaczy, że dobrze do Ciebie dotarł. Jeśli go nie otrzymasz, to poinformuj mnie o tym, wyślę go jeszcze raz. Pisze do Ciebie wolno, bo wiem, że nie potrafisz szybko czytać. Ostatnio ojciec przeczytał w pewnej ankiecie, że najczęściej wypadków zdarza się kilometr od domu, dlatego zdecydowaliśmy się przeprowadzić dalej. Dom jest wspaniały; jest tu pralka, chociaż nie jestem pewna czy jest sprawna. Wczoraj, włożyłam do niej pranie, pociągnęłam za sznurek i pranie gdzieś wsiąkło, no

ale cóż... Pogoda nie jest tu najgorsza. W tamtym tygodniu padało tylko dwa razy. Pierwszy raz padało 3 dni, drugim razem cztery. Jeśli chodzi o te kurtkę którą chciałeś, wujek Piotr powiedział, że jeśli ci ją wyśle z guzikami, które są ciężkie, to będzie drogo kosztowało, więc oderwałam guziki i włożyłam je do kieszeni. Ojciec dostał pracę, jest bardzo dumny, ma pod sobą jakieś 500 osób. Kosi trawę na cmentarzu... Twoja siostra Julia, ta która wyszła za swojego męża, wreszcie urodziła, nie znamy jeszcze płci, dlatego ci nie powiem jeszcze, czy jesteś wujkiem czy cicią. Jeśli to dziewczynka, twoja siostra chce nazwać ją po mnie, ale to będzie dziwne nazwać swoją córkę "mama". Nie widzieliśmy za to wujka Izydora, tego który umarł w tamtym roku... Gorzej jest z twoim bratem Jasiem. Zamknął samochód i zostawił w środku kluczyki, musiał iść do domu po drugi komplet żeby nas wyciągnąć z auta. Jeśli będziesz się widział z Małgosią pozdrów ją ode mnie, jeśli jej nie będziesz widział to nic jej nie mów.

Twoja mamusia.

PS. Chciałam Ci włożyć parę groszy do listu, ale zaklepałam już kopertę.

- Dlaczego mąż powinien żywić żonę, a nie przeciwnie?

- Za to, że raz jeden Ewa próbowała nakarmić swego męża, dotąd cały ród męski ciężko pracuje.

Królowi Salomonowi poczytują za największą mądrość ustalenie matki spornego dziecka. Też mi sztuka! Gdyby ustalił w spornych wypadkach osobę ojca - to byłaby dopiero mądrość!

Pływają dwie rybki w akwarium i nad czymś mocno dyskutują. Dyskusja jest coraz bardziej zażarta, w końcu dochodzi do kłótni i rybki obrażone na siebie nawzajem odpływają przeciwległe kąty swojego akwarium. Mija jakiś czas, widać, że jedna z rybek mocno się zastanawia, po czym podpływa do drugiej i mówi:

- No dobrze, przyjmijmy, że nie ma Boga, w takim razie: KTO zmienia wodę w akwarium?!

Do bram nieba puka nowa du-

szyczka. Święty Piotr pyta:

- Co dobrego uczyniłaś na ziemi?

- Raz dałam 10 zł nie-szczęśliwej kobiecie, a kiedy indziej 5 zł głodnemu dziecku.

- I cóż my z nią zrobimy? - mówi święty Piotr do Archanioła.

- Oddajmy jej te 15 zł i niech idzie do diabła!

Pytanie: Kiedy Pan Jezus zgrzeszył?

Podpowiedź: gdy miał 12 lat.

Odpowiedź: Jest napisane: „I zwinąwszy księgi odszedł”.

Pytanie: Jakiego zawodu był św. Józef?

Odpowiedź: Był kolejarem, bo jest napisane: „I z kolei wrócił do Maryi”.

Pytanie: Jak miał na nazwisko święty Józef?

Odpowiedź: Pośpiech, bo jest napisane: „Maria poszła z pośpiechem w góry...”.

Do parafii sprowadził się nowy proboszcz. Postanowił odwiedzić wszystkich mieszkańców swojej parafii. W jednym domu, w którym było wiadomo, że ktoś jest obecny, nikt nie chciał mu otworzyć, pomimo natrączywego pukania do drzwi. Kapłan, zrezygnowany, odchodząc, napisał na kartce „Ap 3,20” (Oto stoję u drzwi i kołaczę: jeśli kto postłysz mój głos i drzwi otworzy, wejdę do niego i będę z nim wieszerał, a on ze Mną) i wtknął ją w drzwi. W niedzielę kartka wróciła do niego - wrzucona na tacę podczas składki - z adnotacją: "Rdz 3,10" (Usłyszałem Twój głos w ogrodzie, przestraszyłem się, bo jestem nagi, i ukryłem się)

